

Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!

PILNE – termin posiedzenia: 6 września 2024 r.

Warszawa, dnia 3 września 2024 r.

SĄD REJONOWY
dla Warszawy-Mokotowa
BIURO OBSŁUGI INTERESANTA

Dnia 2024-09-04 Zł. 2

godz. 11:46

L.dz. 18 podpis Dele

**Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa
w Warszawie
XIV Wydział Karny Sekcja Postępowania
Przygotowawczego
ul. Ogrodowa 51 A
00-873 Warszawa**

**Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej
Ordo Iuris
ul. Zielna 39
00 – 108 Warszawa
KRS: 0000473488**

reprezentowana przez:

- 1) Marcina Perłowskiego**
Wiceprezesa Zarządu
- 2) Monikę Leszczyńską**
Wiceprezesa Zarządu

Sygn. akt XIV Kp 794/24

OPINIA AMICUS CURIAE
FUNDACJI INSTYTUT NA RZECZ KULTURY PRAWNEJ ORDO IURIS DOTYCZĄCA
CZYNNOŚCI ZATRZYMANIA KSIĘDZA MICHAŁA OLSZEWSKIEGO

Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris z siedzibą w Warszawie, KRS: 473488 (dalej: „Instytut Ordo Iuris”, „Instytut” lub „Ordo Iuris”), przedstawia – jako *amicus curiae* – stanowisko w sprawie XIV Kp 794/24 Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie dotyczące czynności zatrzymania księdza Michała Olszewskiego.

I. SPIS TREŚCI:

Legitymacja Instytutu.....	2
Przedmiot opinii	3

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

Stan faktyczny sprawy.....	3
Analiza prawna.....	3

II. Legitymacja Instytutu

1. Do celów statutowych Instytutu na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris należy prowadzenie badań nad kulturą prawną i duchowym dziedzictwem, w którym jest zakorzeniona kultura polska, oraz propagowanie ich w życiu publicznym i systemie prawnym, a w szczególności afirmowanie przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka oraz działania na rzecz ochrony wynikających z niej praw człowieka i obywatela. (§ 7 pkt 1 Statutu Fundacji Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris).
2. Jedną z form zaangażowania Instytutu w postępowania toczące się przed organami władzy państwowej jest występowanie ze stanowiskiem *amici curiae*. Zarówno Sąd Najwyższy (np. w sprawie III CSK 307/13), Trybunał Konstytucyjny (sprawy: SK 12/17, K 16/17), Naczelny Sąd Administracyjny (sygn. akt II OSK 1330/17), jak i Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu (dalej jako „ETPCz” albo „Trybunał”) (w sprawie Annen przeciwko Niemcom, nr 70693/11; Rabczewska przeciwko Polsce, nr 8257/13; Wunderlich przeciwko Niemcom, nr 18925/15; Mortier przeciwko Belgii, nr 78017/17, M.L. przeciwko Norwegii, nr 64639/16; K.F. i A.F. przeciwko Norwegii, nr 39769/17; E.M. i inni przeciwko Norwegii, nr 53471/17; E.M. i T.A. przeciwko Norwegii, nr 56721/17; O.S. przeciwko Norwegii, nr 63295/17; D.R. przeciwko Norwegii, nr 63307/17; D.R. przeciwko Norwegii, nr 63307/17; F.Z. przeciwko Norwegii, nr 64789/17; S.E. i inni przeciwko Norwegii, nr 9167/18; A.L. i inni przeciwko Norwegii, nr 45889/18; M.A. przeciwko Norwegii, nr 48372/18; R.O. przeciwko Norwegii, nr 49452/18; C.E. przeciwko Norwegii, nr 50286/18; K.E. i A.K. przeciwko Norwegii, nr 57678/18; M.F. przeciwko Norwegii, nr 5947/19; S.S. i J.H. przeciwko Norwegii, nr 15784/19; S.A. przeciwko Norwegii, nr 26727/19; Andersen przeciwko Polsce, nr 53662/20; Figel przeciwko Słowacji, nr 12131/21; Chirilă przeciwko Rumunii, nr 5610/21; Megard przeciwko Francji, nr 32647/22) akceptowały stanowiska prawne Instytutu, jako głos organizacji społecznej, istotny dla rozstrzygania o prawach i wolnościach obywatelskich.
3. Opinię *amici curiae* Instytut przedstawiał również sądom konstytucyjnym innych państw, np. Trybunałowi Konstytucyjnemu Chorwacji (sprawa nr U-I-60/1991).

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

Instytut Ordo Iuris posiada także status konsultacyjny przy Radzie Gospodarczej i Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych (ECOSOC), przyznany na podstawie art. 71 Karty Narodów Zjednoczonych. Instytut przekazał także swoje opinie Komisji Weneckiej, Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, Komisarzowi ds. Praw Człowieka, Komisji Spraw Politycznych i Demokracji PACE, Radzie Praw Człowieka ONZ. Nasza fundacja jest akredytowana przy Parlamencie Europejskim (zarejestrowana pod nr 206499215012-94), aktywnie uczestnicząc w procesie podejmowania decyzji ustawowych.

4. Ze względu na profil swojej działalności Instytut Ordo Iuris jest legitymowany do przedstawienia opinii prawnej dotyczącej przedmiotowej sprawy a zaprezentowane przez Ordo Iuris stanowisko może stanowić istotną wartość przy rozpatrywaniu przez Sąd sprawy ks. Olszewskiego.

III. Przedmiot opinii

5. Przedmiotem opinii jest kwestia legalności i prawidłowości czynności zatrzymania księdza Michała Olszewskiego, będąca przedmiotem postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie pod sygn. akt XIV Kp 794/24.

IV. Stan faktyczny sprawy

6. Stan faktyczny niniejszej opinii bazuje na liście księdza Michała Olszewskiego, opublikowanego na portalu wPolityce.pl jako załącznik do artykułu pt. „Groźby, szyderstwa, bluźgi współwięźniów. UJAWNIAMY cały list ks. Olszewskiego! "Dziś nie wróci pan do domu"”.¹ Treść tego listu była szeroko rozpowszechniona w mediach, wobec czego należy ją traktować jako fakt notoryjny (art. 168 k.p.k.).
7. Według informacji przekazanej przez Prokuraturę Krajową czynności zatrzymania księdza Olszewskiego dokonali funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.²

V. Analiza prawna

¹ <https://wpolityce.pl/polityka/697371-ujawniamy-list-ks-olszewskiego-grozbybluzgi-wspolwiezniow>

² <https://www.gov.pl/web/prokuratura-krajowa/informacja-o-zarzutach-przedstawionych-w-sledztwie-dotyczacym-funduszu-sprawiedliwosci>

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

8. W początkowej części ww. listu czytamy:

Po schodach na strych wbiegli mężczyźni w kominiarkach, usiadłem na łóżku, zostałem zakłuty w kajdanki na plecach, po czym funkcjonariusz ABW (chyba dowodzący akcją) wylegitymował się, pokazał mi nakaz aresztowania na zlecenie Prokuratury Krajowej, a następnie położył na moich kolanach białą kartkę A4 zatytułowaną „prawa osoby zatrzymanej”. Jednym z pkt był „niezwłoczny kontakt (z treści zrozumiałem, że mój bezpośredni) z adwokatem”. Gdy chciałem zadzwonić do adwokata, oznajmiono mi, że uczyni to dowodzący, a nie ja. Po kłótni odmówiłem podpisania „praw” i wskazałem na mój telefon, w którym znajdował się nr do Mecenasa Krzysztofa Wąsowskiego. Pan dowodzący (tak Go będę nazywał) przeszukał mój tel. i znalazł nr. Zadzwonił, poinformował Mecenasa, że zostałem zatrzymany. Na pytanie Mecenasa: „gdzie?” odpowiedział: „W Małopolsce” i się rozłączył.

9. Zgodnie z art. 245 § 1 k.p.k. zatrzymanemu na jego żądanie należy niezwłocznie umożliwić nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z adwokatem lub radcą prawnym, a także bezpośrednią z nimi rozmowę; w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, zatrzymujący może zastrzec, że będzie przy niej obecny.

10. Zwrócić również należy uwagę na § 12 ust. 1 pkt 1 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2020 r. w sprawie przeprowadzania i dokumentowania niektórych czynności przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 64), zgodnie z którym funkcjonariusz niezwłocznie po zatrzymaniu osoby:

1) informuje osobę zatrzymaną o jej prawach, w szczególności przez przekazanie jej pouczenia na piśmie o uprawnieniach zatrzymanego w postępowaniu karnym, zgodnego ze wzorem określonym na podstawie art. 244 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego;

5) na żądanie osoby zatrzymanej podejmuje czynności mające na celu realizację przysługujących jej praw, o których mowa w pkt 1.

11. Na płaszczyźnie regulacji art. 245 § 1 k.p.k. w doktrynie podnosi się: *Kontakt zatrzymanej osoby podejrzanej, w wypadku której zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przestępstwa, z adwokatem lub radcą prawnym jest kluczowy dla zapewnienia prawa do skutecznej obrony w trakcie całego postępowania karnego. Informacje uzyskane we wstępnym stadium postępowania karnego, a więc jeszcze przed postawieniem zarzutów, mogą mieć kluczowe znaczenie dla ostatecznego*

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

- rozstrzygnięcia w sprawie zatrzymanego (K.T. Boratyńska [w:] Kodeks..., red. A. Sakowicz, 2016, s. 601). (tak Stefański Ryszard A. (red.), Zabłocki Stanisław (red.), Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz do art. 167-296 Opublikowano: WKP 2019).
12. *Niezwłoczny kontakt z adwokatem powinien zostać umożliwiony tak szybko po zatrzymaniu, jak to jest, z technicznego punktu widzenia, wykonalne* (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 r., III KK 64/11, LEX nr 1101660).
 13. *Z obecnego brzmienia art. 245 § 1 wynika, że zatrzymanemu na jego żądanie należy niezwłocznie umożliwić kontakt z adwokatem lub radcą prawnym, a także bezpośrednią z nim rozmowę. (...) Najczęściej będzie to rozmowa telefoniczna, ale nie można także wykluczyć innej formy kontaktu, np. za pośrednictwem poczty elektronicznej.* (tak Świecki Dariusz (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-424, wyd. VII Opublikowano: WKP 2024).
 14. Regulacja art. 245 § 1 k.p.k. nie przewiduje kontaktu zatrzymanego z adwokatem za pośrednictwem dokonującego czynności zatrzymania funkcjonariusza, a ten, według relacji księdza Olszewskiego, widział tylko taką formę porozumienia się zatrzymanego z adwokatem. Co więcej, funkcjonariusz ABW, mimo możliwości bezpośredniej rozmowy telefonicznej zatrzymanego z adwokatem, odmówił księdzu Olszewskiemu wykonanie również tego gwarantowanego mu kodeksowo prawa.
 15. W pełni zasadną jest więc teza o braku legalności zatrzymania księdza Olszewskiego.
 16. Z listu zatrzymanego księdza Olszewskiego wynika także, że zostały mu założone kajdanki.
 17. Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812 z późn. zm.) w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1-6 i 8-14 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz ABW może użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 5, 7, 9, 11, pkt 12 lit. a i d, pkt 13 i 17-20 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.
 18. Art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 383 z późn. zm.) stanowi, że środkami przymusu bezpośredniego są kajdanki:
 - a) zakładane na ręce,

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

b) zakładane na nogi.

19. Stosownie do postanowień art. 11 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej środków przymusu bezpośredniego można użyć lub wykorzystać je w przypadku konieczności podjęcia co najmniej jednego z następujących działań:

1. wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez uprawnionego poleceniem;
2. odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;
3. przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;
4. przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;
5. przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia;
6. ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego;
7. przeciwdziałania zamachowi na nienaruszalność granicy państwowej w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej;
8. przeciwdziałania niszczeniu mienia;
9. zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;
10. ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
11. zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;
12. pokonania biernego oporu;
13. pokonania czynnego oporu;
14. przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

20. Dla oceny proporcjonalności użycia kajdanek podstawową zasadę stanowi zasada adekwatności (proporcjonalności) użycia środków przymusu bezpośredniego, o której mowa w art. 6 ust. 1 u.ś.p.b. oraz zasada szkody minimalnej, o której mowa w art. 7 ust. 1–4 u.ś.p.b. ⁽¹⁾. (tak Kudła Jacek, Użycie przez Policję właściwego rodzaju kajdanek w związku z zatrzymaniem osoby Opublikowano: LEX/el. 2021).
21. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je w sposób niezbędny do osiągnięcia celów tego użycia lub wykorzystania, proporcjonalnie do stopnia zagrożenia, wybierając środek o możliwie jak najmniejszej dolegliwości. Art. 7 tej ustawy w kolejnych ustępach stanowi:
1. Środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej używa się lub wykorzystuje się je w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę.
 2. Od użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej należy odstąpić, gdy cel ich użycia lub wykorzystania został osiągnięty.
 3. Środków przymusu bezpośredniego używa się lub wykorzystuje się je z zachowaniem szczególnej ostrożności, uwzględniając ich właściwości, które mogą stanowić zagrożenie życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby.
 4. Podejmując decyzję o użyciu lub wykorzystaniu broni palnej, należy postępować ze szczególną rozważą i traktować jej użycie jako środek ostateczny.
22. Komunikaty Prokuratury Krajowej dotyczące sprawy księdza Olszewskiego nie wskazały, aby zatrzymany swoim zachowaniem aktywował którąkolwiek z przesłanek zastosowania środków przymusu bezpośredniego określonych w art. 11 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej. Żaden z faktów medialnych dotyczących sprawy księdza Olszewskiego, wyjątkowo często stanowiących „przecieki” z postępowania również nie wskazywał na to. Dla przeprowadzenia czynności zatrzymania i doprowadzenia księdza Olszewskiego nie było zatem konieczne zastosowanie żadnego ze środków przymusu bezpośredniego.
23. Również treść zarzutów stawianych księdzu Olszewskiemu, opisanych w udostępnionych komunikatach Prokuratury Krajowej, nie wskazywała na konieczność

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

sięgnięcia po środki przymusu bezpośredniego jako warunku skuteczności przeprowadzenia czynności zatrzymania i doprowadzenia duchownego.

Mając powyższe na uwadze warto w tym miejscu oddać głos obecnemu przełożonemu Prokuratora Krajowego, Adamowi Bodnarowi, który zajmując jeszcze stanowisko Rzecznika Praw Obywatelskich i wykonując funkcję krajowego mechanizmu prewencji w rozumieniu Protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku dnia 18 grudnia 2002 r. (dalej OPCAT) zwrócił się w styczniu 2020 r. do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w kwestii nadużywania przez funkcjonariuszy Policji środka przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek. Wówczas wskazywał, że:

Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur wizytując miejsca pozbawienia wolności obserwuje od dłuższego czasu niepokojącą praktykę, polegającą na nadużywaniu przez funkcjonariuszy Policji prewencyjnego stosowania kajdanek wobec osób zatrzymanych. Odnosi się to zarówno do konwojowania osób zatrzymanych, jak i prowadzenia przesłuchań lub wstępnych rozpytań realizowanych w komisariatach.

Ingerencja władzy publicznej w odniesieniu do obywateli jest dopuszczalna wyłącznie w przypadkach przewidzianych przez ustawę i koniecznych z uwagi na potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, ochrony środowiska, zdrowia oraz moralności publicznej albo wolności i praw innych osób. Zarówno ustawa o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (dalej ustawa o środkach przymusu; tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1834) jak i ustawa o Policji (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 161) upoważniają funkcjonariuszy Policji do stosowania środków przymusu bezpośredniego, w tym kajdanek. Przy stosowaniu takich środków, spełnione muszą zostać jednakże trzy, podstawowe zasady ich użycia – subsydiarności, proporcjonalności oraz minimalizacji szkód.

Subsydiarność bezsprzecznie odnosi się do prymatu ostateczności w stosowaniu tego typu środków przez przedstawicieli służb mundurowych. Przymus bezpośredni, powinien być bowiem obligatoryjnie poprzedzony użyciem innych metod wyegzekwowania pożądanej reakcji osób nie stosujących się do przepisów obowiązującego prawa, pomimo wyraźnego wezwania funkcjonariuszy. Zasada subsydiarności wyznacza także granicę stosowania środków przymusu bezpośredniego, którą powinno stanowić osiągnięcie zamierzonego celu. Przestrzeganie tej zasady zapobiegać ma zbyt długiemu i nieuzasadnionemu stosowaniu tego typu środków.

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

Wykorzystywanie środków przymusu bezpośredniego zgodnie z zasadą proporcjonalności każdorazowo obliuguje funkcjonariuszy Policji do dokonania oceny okoliczności oraz dynamiki danego zdarzenia. Tym samym zachowanie policjantów i podejmowane przez nich decyzje powinny cechować się racjonalnością, obiektywizmem oraz indywidualnym podejściem do każdej osoby, wobec której środki przymusu bezpośredniego miałyby zostać użyte. Zasada proporcjonalności stanowić ma zabezpieczenie przed schematycznym i rutynowym stosowaniem tego typu środków.

Zasada minimalizacji szkód odnosi się z kolei do najważniejszych wartości, jakie powinny przyświecać funkcjonariuszom Policji podczas realizacji obowiązków służbowych – poszanowania ludzkiego życia, zdrowia oraz przyrodzonej i niezbywalnej godności osobistej. Jeżeli zastosowanie środków przymusu bezpośredniego okaże się niezbędne, winny one być dostosowane do okoliczności zdarzenia oraz osoby (wiek, płeć, stan zdrowia). Art. 9 ust. 1 ustawy o środkach przymusu wskazuje na trzy grupy wrażliwe: kobiety w widocznej ciąży, małoletnich do 13 roku życia oraz osoby o widocznej niepełnosprawności. Wobec tych osób, funkcjonariusz może użyć wyłącznie siły fizycznej w postaci technik obezwładnienia. Zasada minimalizacji szkód podobnie jak zasada subsydiarności wskazuje również na aspekt celowościowy stosowania środków przymusu bezpośredniego. W związku z ich opresyjnym charakterem, należy ograniczyć do minimum czas ich stosowania oraz wybrać środek najmniej dolegliwy i wyrządzający najmniejsze szkody.

Środki przymusu bezpośredniego powinny być stosowane w sposób niezbędny do osiągnięcia celu, w którym ich użyto. Ponadto, należy zawsze korzystać ze środka o możliwie jak najmniejszej dolegliwości dla osoby poddanej jego działaniu i proporcjonalnego do stopnia zagrożenia (art. 6 ust. 1 ustawy o środkach przymusu). Od ich stosowania odstępuje się gdy cel ich użycia został osiągnięty. Podkreślić także należy, iż ze środków przymusu bezpośredniego korzysta się z zachowaniem szczególnej ostrożności, uwzględniając ich właściwości, które mogą stanowić zagrożenie życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby (art. 7 ustawy o środkach przymusu).

Szczególne okoliczności użycia środków przymusu i ich wyjątkowy charakter, zaakcentował także Komendant Główny Policji w zarządzeniu nr 805 z dnia 31 grudnia 2003 r. w sprawie „Zasad etyki zawodowej policjanta”. W art. 5 wskazano, iż policjant, podejmując decyzję o użyciu broni palnej lub zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego, powinien zachować szczególną rozwagę i mieć stale na uwadze charakter tych środków.

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

Ustalenia poczynione przez pracowników Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur w trakcie wizytacji policyjnych miejsc detencji wskazują jednakże, że omówione powyżej zasady nie są w praktyce przestrzegane.³

24. W sprawie zaś księdza Olszewskiego działający pod nadzorem prokuratorów Prokuratury Krajowej funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w sposób oczywisty złamali zasady użycia środka przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek, do których to zasad odwołują się wyżej wskazane uwagi Adama Bodnara.
25. Co więcej zgodnie z art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.), nikt nie może być poddany torturom ani niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu.
26. List księdza Olszewskiego wskazuje:
- W drodze miałem prośbę, bym mógł na MOP-ie skorzystać z WC. Usłyszałem, że za chwilę zjedziemy na stację benzynową. Prosiłem, by było to na MOP-ie, gdyż tam nie ma ludzi, a widziałem, jaką radość mieli funkcjonariusze (szczególnie pani) z tego, co dzieje się od rana w mediach. Zrozumiałem więc, że operacja jest też medialna i na szeroką skalę. Chciałem uniknąć ludzi. Niestety, nie uwzględniono mojej prośby. Konwój wjechał na sygnale na Orlen w Skarżysku obok McDonalda i restauracji (...). Tankowano samochody, mnie w kajdankach zaprowadzono do WC na stacji, a po opuszczeniu WC funkcjonariusze ABW zamawiali sobie hot dogi, a ja stałem skuty na środku sklepu na stacji. Ludzie robili mi oraz funkcjonariuszom w kominiarkach zdjęcia.*
27. Europejski Trybunał Praw Człowieka wprost zaznacza, że pozostawienie zakutego w kajdanki aresztowanego bez uzasadnionych podstaw na widok publiczny stanowi naruszenie regulacji art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. (por. Nowicki Marek Antoni, Komentarz do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, [w:] Wokół Konwencji Europejskiej. Komentarz do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, wyd. VIII, opublikowano: WKP 2021).

³<https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/Wyst%C4%85pienie%20do%20MSWiA%20ws.%20nadu%C5%BCywania%20kajdanek%20przez%20policj%C4%99%2C%2020.01.2020.pdf>

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

28. Oczywiście w sytuacji zaprzeczenia przez konwojujących księdza Olszewskiego funkcjonariuszy powinien zostać dopuszczony w charakterze dowodu monitoring ze stacji Orlen i sąsiadujących z nią restauracji.
29. Ksiądz Olszewski w swoim liście wskazuje dalej: *Od 6 rano, przez cały dzień (nawet przy czynnościach fizjologicznych) byłem skuty.*
30. Zatrzymany zwraca również uwagę na fakt nieotrzymania przez dwa dni posiłku, jak też utrudniony dostęp już nawet nie do napojów co do czystej wody.
31. W tym miejscu ponownie powołując się do wcześniejszego stanowiska obecnego Prokuratora Generalnego, który jako Rzecznik Praw Obywatelskich pisał do Ministra Sprawiedliwości:

W ostatnim czasie do podległego mi Biura wpłynęły wnioski, których autorzy żalili się, że będąc zatrzymanymi przez Policję, przez wiele godzin brali udział w czynnościach procesowych i nie otrzymali w tym czasie żadnego posiłku ani napoju. Pierwszy posiłek został im wydany dopiero po osadzeniu w pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych (PdOZ) znajdującym się w jednostce organizacyjnej Policji. Nastąpiło to po kilkunastu godzinach od momentu zatrzymania. Osoby te wskazywały, że niezaspokojenie przez tak długi czas ich potrzeb żywieniowych stanowiło dla nich wielką dolegliwość.

Zatrzymani biorący udział w trwających przez wiele godzin czynnościach procesowych, nie mając w tym czasie możliwości zaspokojenia pragnienia i głodu, narażani są na nieuzasadnioną dolegliwość. Gdy sytuacja taka trwa kilkanaście godzin, a czynności prowadzone są w trudnych warunkach atmosferycznych (upał, silny mróz), dolegliwość ta dodatkowo wzmacnia się i może być uznana za nieludzkie traktowanie.

Należy stwierdzić, iż w nakazie traktowania humanitarnego osób pozbawionych wolności mieści się prawo osoby zatrzymanej do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, do jakich niewątpliwie należy zaspokojenie pragnienia i głodu. Z drugiej strony to na organach państwa ciąży obowiązek zapewnienia osobie zatrzymanej możliwości skorzystania z tego prawa. Dlatego określając warunki jego realizacji władze muszą uwzględnić konstytucyjne wymogi humanitarnego traktowania. Traktowanie humanitarne to takie obchodzenie się z osobą pozbawioną wolności, które uwzględnia i

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

respektuje pewne minimalne potrzeby każdego człowieka, odnosząc je do przeciętnych standardów danego społeczeństwa.⁴

32. Obecnie pełniąc y funkcję Ministra Sprawiedliwości Adam Bodnar wprost wskazał w tamtym piśmie, że taka sytuacja ***prowadzi w praktyce do naruszenia wynikającego z art. 41 ust. 4 Konstytucji RP nakazu traktowania każdej osoby pozbawionej wolności w sposób humanitarny, a także może naruszać art. 40 zdanie pierwsze Konstytucji RP, który stanowi, że nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu.***⁵
33. Warto w tym względzie zwrócić uwagę na regulację art. 109 k.k.w., który w ustępie 1 stanowi, że skazany przebywający w zakładzie karnym lub areszcie śledczym otrzymuje trzy razy dziennie napój i posiłki o odpowiedniej wartości odżywczej, w tym co najmniej jeden posiłek gorący, z uwzględnieniem rodzaju wykonywanej pracy i wieku skazanego, a w miarę możliwości także wymogów religijnych i kulturowych. Skazany, którego stan zdrowia tego wymaga, otrzymuje wyżywienie według wskazań lekarza. Zgodnie zaś z ustępem 2 tego artykułu skazany przebywający poza zakładem karnym lub aresztem śledczym, który bierze udział w szczególności w czynnościach procesowych lub innych czynnościach wymagających konwojowania, a któremu ze względów technicznych lub organizacyjnych nie można wydać gorącego posiłku, a zwłaszcza w przypadku braku możliwości wydania posiłku w godzinach ustalonych w porządku wewnętrznym obowiązującym w zakładzie karnym lub areszcie śledczym, otrzymuje wyżywienie w postaci suchego prowiantu o odpowiedniej wartości odżywczej i napój, z uwzględnieniem wieku skazanego, a w miarę możliwości także wymogów religijnych i kulturowych. Skazany, którego stan zdrowia tego wymaga, otrzymuje wyżywienie w postaci suchego prowiantu według wskazań lekarza.
34. Powołana w poprzednim punkcie regulacja powinna znaleźć przynajmniej odpowiednie zastosowanie do zatrzymanego.
35. **Mając na uwadze powyższe pozbawienie księdza Olszewskiego w okresie dwóch dni posiłku i napojów świadczy o nielegalności i nieprawidłowości zatrzymania. Co więcej, pozwala postawić zarzut okrutnego i niehumanicznego traktowania zatrzymanego.**

⁴<https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/wyst%C4%85pie%C5%9Bie%20RPO%20do%20Min%20Sprawiedliw%C5%9Bci%20.pdf>

⁵<https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/wyst%C4%85pie%C5%9Bie%20RPO%20do%20Min%20Sprawiedliw%C5%9Bci%20.pdf>

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

36. Zgodnie z art. 40 Konstytucji RP nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych. Stosownie zaś do postanowień art. 41 ust. 4 Konstytucji RP każdy pozbawiony wolności powinien być traktowany w sposób humanitarny.
37. Obowiązek humanitarnego traktowania zatrzymanych oraz zaspokajania ich podstawowych potrzeb wywodzony jest z Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej przez Zgromadzenia Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 10 grudnia 1948 r. Zgodnie z art. 5 Deklaracji nikogo nie wolno torturować ani karać lub traktować w sposób okrutny, niehumaniczny lub poniżający.
38. Jak już wcześniej zostało wskazane zgodnie z art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności nikt nie może być poddany torturom ani niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu.
39. Zgodnie z Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych otwartym do podpisu w Nowym Jorku w dniu 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167) nikt nie może być poddany torturom lub okrutnemu, niehumanicznemu albo poniżającemu traktowaniu lub karaniu (art. 7). Każda osoba pozbawiona wolności ma być traktowana w sposób humanitarny i z poszanowaniem przyrodzonej godności człowieka (art. 10).
40. Analizując prawa przysługujące zatrzymanym należy również mieć na uwadze Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanicznego lub poniżającego traktowania przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 10 grudnia 1984 roku (Dz. U. z 1989 r. Nr 63, poz. 378), w której określenie *tortury* oznaczono jako każde działanie, którym jakiegokolwiek osobie umyślnie zadaje się ostry ból lub cierpienie, fizyczne bądź psychiczne, w celu uzyskania od niej lub od osoby trzeciej informacji lub wyznania, w celu ukarania jej za czyn popełniony przez nią lub osobę trzecią albo o którego dokonanie jest ona podejrzana, a także w celu zastraszenia lub wywarcia nacisku na nią lub trzecią osobę albo w jakimkolwiek innym celu wynikającym z wszelkiej formy dyskryminacji, gdy taki ból lub cierpienie powodowane są przez funkcjonariusza państwowego lub inną osobę występującą w charakterze urzędowym lub z ich polecenia albo za wyraźną lub milczącą zgodą. Określenie to nie obejmuje bólu lub cierpienia wynikających jedynie ze zgodnych z prawem sankcji, nieodłącznie związanych z tymi sankcjami lub wywołanych przez nie przypadkowo.
41. W związku z członkostwem w Unii Europejskiej, Polska zobowiązana jest również do stosowania Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, która stanowi, że nikt nie

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

może być poddany torturom ani nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu. Warto też przytoczyć treść Rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie warunków panujących w zakładach karnych w UE (2011/2897(RSP), Dz. Urz. UE. C. 168 z 2013 roku, str. 82), w której wskazano, że ważne jest zagwarantowanie przestrzegania prawa do obrony i prawa dostępu do adwokata, oraz praw osób podejrzanych i oskarżonych, wykluczających nieludzkie i poniżające traktowanie.

42. W doktrynie na płaszczyźnie art. 40 Konstytucji RP podnosi się: *Artykuł 40 wymienia kilka rodzajów zachowań, które wymierzone są „przeciwko samej naturze człowieka i tym samym jego godności” (TK – SK 25/07). Użyte w tym przepisie pojęcia są bliskoznaczne i trudno jest precyzyjnie rozgraniczyć ich zakres normowania i stosowania. Tortury są jednym ze sposobów okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania. Polegają one na świadomym i celowym zadawaniu człowiekowi dotkliwego bólu lub cierpienia fizycznego lub psychicznego. Tym, co odróżnia tortury od innego rodzaju okrutnego traktowania, jest używanie przez osobę torturującą narzędzi tortur (zob. LG II, t. II, s. 208), jak również ich ukierunkowanie na określony cel, np. zdobycie określonych informacji czy wymuszenie przyznania się do winy. Szersze od pojęcia tortur są wspomniane pojęcia okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania i karania. Traktowanie okrutne to takie, które pociąga za sobą duży ładunek cierpienia i bólu, traktowanie nieludzkie obejmuje dodatkowo ingerencję w najbardziej intymne sfery życia ludzkiego (moralną, religijną czy obyczajową). Traktowanie poniżające zaś obejmuje działania ośmieszające i dyskredytujące jednostkę, zwłaszcza podejmowane publicznie i skutkujące odebraniem jej poważania i autorytetu, jeśli takimi przymiotami cieszyła się w społeczeństwie. Wszystkie opisane powyżej zachowania, tj. zarówno tortury, jak i traktowanie w sposób okrutny, nieludzki i poniżający, stanowią silną ingerencję w sferę wolności człowieka. (tak Tuleja Piotr (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, wyd. II, opublikowano: WKP 2023).*
43. W świetle treści listu księdza Olszewskiego jego zatrzymanie wiązało się z okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem. Zatrzymany duchowny cały dzień 26 marca 2024 r. miał być skuty w kajdanki, nawet przy czynnościach fizjologicznych. Skuty został wystawiony na widok publiczny w sklepie przy stacji benzynowej, czekając na funkcjonariuszy ABW kupujących w tym czasie hot-dogi. Był wówczas fotografowany przez innych klientów sklepu. Przez okres dwóch dni zatrzymany duchowny był pozbawiony dostępu do posiłków i napojów; wodę nalewał do butelki, którą zastał w celi. Nie zawsze miano umożliwić mu skorzystanie z ubikacji – wg jego relacji wskazano mu w szczególności, aby „lać” do wspomnianej wcześniej butelki. Dokonujący

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

czynności funkcjonariusze naciskali na duchownego, aby wyraził zgodę na przesłuchanie pod nieobecność adwokata, sugerując, że w przeciwnym razie nie wróci do domu. Takie działanie prowadzących czynności funkcjonariuszy pociągało za sobą duży ładunek cierpienia zatrzymanego, ingerowało w jego najbardziej intymne sfery życia, ośmieszało i dyskredytowało.

44. W okolicznościach niniejszej sprawy mamy nie tylko do czynienia z nielegalnością i nieprawidłowością zatrzymania księdza Olszewskiego, ale sposób postępowania funkcjonariuszy publicznych rodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa nadużycia uprawnień oraz niedopełnienia obowiązków i działania przez to na szkodę interesu prywatnego (art. 231 § 1 k.k.).

Marcin Perłowski

Wiceprezes Zarządu

Monika Leszczyńska

Wiceprezes Zarządu

Załączniki:

1. Statut Fundacji na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris,
2. wydruk informacji opowiadającej odpisowi aktualnemu z KRS

*Razem w obronie
życia, wolności, rodziny
i suwerenności!*

STATUT FUNDACJI
INSTYTUT NA RZECZ KULTURY PRAWNEJ ORDO IURIS

*Tekst jednolity statutu uwzględniający zmiany dokonane uchwałą Rady Fundacji
z dnia 3 kwietnia 2023 r.*

Rozdział I
Postanowienia ogólne

§ 1

Fundacja **Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris**, zwana dalej „**Fundacją**”, ustanowiona przez Fundację Instytut Edukacji Społecznej i Religijnej im. Ks. Piotra Skargi, zwaną dalej „**Fundatorem**”, aktem notarialnym sporządzonym w dniu 26 czerwca 2013 roku Rep. A. NR 3589/2013, działa na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U. z 1991 r., nr 46, poz. 203 z późn. zm.) i niniejszego Statutu.

§ 2

Fundacja posiada osobowość prawną.

§ 3

1. Siedzibą Fundacji jest Warszawa.
2. Fundacja działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz poza jej granicami.
3. Czas trwania Fundacji jest nieokreślony.

§ 4

1. Fundacja używa pieczęci z napisem: „Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris”. Pieczęć może zawierać nadto inne dane ustalone przez Zarząd Fundacji.
2. Fundacja może używać nazwy skróconej „Fundacja Ordo Iuris”.
3. Organem nadzorującym Fundację jest Minister właściwy d.s. Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

§ 5

Fundacja może tworzyć biura, oddziały, filie, pracownie, grupy doradcze, a także współpracować z innymi fundacjami i organizacjami dla realizacji jej statutowych celów.

§ 6

Fundacja może ustanawiać odznaki, medale honorowe i przyznawać je, wraz z innymi nagrodami i wyróżnieniami, osobom fizycznym i prawnym zasłużonym dla Fundacji.

Rozdział II

Cele Fundacji i sposoby ich realizacji

§ 7

Celem Fundacji są:

badania nad kulturą prawną i duchowym dziedzictwem, w którym jest zakorzeniona kultura polska oraz propagowanie ich w życiu publicznym i systemie prawnym, a w szczególności:

1. Afirmowanie przyrodzonej i niezbywalnej godności człowieka, oraz działania na rzecz ochrony wynikających z niej praw człowieka i obywatela, zwłaszcza
2. działanie na rzecz prawnej ochrony życia ludzkiego na wszystkich etapach jego rozwoju;
3. działanie na rzecz poszanowania małżeństwa, jako związku kobiety i mężczyzny, rodziny, macierzyństwa i rodzicielstwa oraz promowanie rozwiązań prawnych służących ich ochronie;
4. działanie na rzecz ochrony praw rodziców do wychowania dzieci zgodnie ze swoim sumieniem i przekonaniami;
5. działanie na rzecz prawnej ochrony dzieci przed demoralizacją i deprawacją;
6. działanie na rzecz poszanowania w przestrzeni publicznej duchowego dziedzictwa Narodu, w którym zakorzeniona jest kultura polska oraz;
7. przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, dyskryminacji i marginalizacji osób lub grup społecznych z powodu ich przywiązania do wartości, o których mowa w punkcie 6;
8. pomoc prawna osobom lub organizacjom, których działalność obejmuje cele wymienione w punktach 1-7.

§ 8

Fundacja realizuje swe cele przez:

1. prowadzenie badań naukowych dotyczących wszelkich aspektów związanych z celami Fundacji oraz jej pracami, a także wspieranie takich badań i upowszechnianie ich wyników;
- 1a. udzielanie nieodpłatnej pomocy prawnej;
- 1b. udzielanie nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego;
- 1c. inicjowanie i włączanie się w postępowania cywilne, karne, administracyjne, jak również uczestnictwo w postępowaniach kontroli konstytucyjności prawa oraz uczestnictwo w postępowaniach przed sądami i trybunałami międzynarodowymi, stosownie do właściwym norm procesowych, w szczególności w zakresie ochrony praw i wolności obywatelskich oraz praw człowieka;
- 1d. inicjowanie i włączanie się w postępowania cywilne na rzecz ochrony dobrego imienia Rzeczypospolitej Polskiej i Narodu Polskiego;
2. organizowanie prelekcji, sympozjów, pokazów audiowizualnych, spotkań dyskusyjnych i konferencji;
3. prowadzenie działalności dokumentacyjnej, popularyzatorskiej i publicystycznej;
4. organizowanie szkoleń i kursów dla osób wspierających realizację celów Fundacji,
5. propagowanie celów i działalności Fundacji za pośrednictwem materiałów wydawniczych oraz innych współczesnych środków społecznego przekazu;
6. prowadzenie działalności o charakterze opiniującym i doradczym;
7. opracowywanie i prezentowanie ekspertyz i raportów prawnych;
8. tworzenie terenowych kół sympatyków i współpracowników Fundacji;
9. finansowe i rzeczowe wspieranie działalności oświatowej, kulturalnej, charytatywnej oraz zdrowotnej (w tym w formie darowizn i pożyczek, także nieoprocentowanych) podmiotów krajowych i zagranicznych, a w szczególności fundacji i stowarzyszeń, których celem jest bezpośrednio prowadzenie albo wspieranie wskazanej powyżej działalności;
10. tworzenie fundacji, których cele są istotnie zbieżne z celami Fundacji określonymi w § 7 Statutu;
- 10a. przyznawanie stypendiów, bezpośrednio lub we współpracy z podmiotami krajowymi i zagranicznymi, w tym fundacjami, stowarzyszeniami, szkołami wyższymi;

- 10b. organizowanie konkursów promujących cele Fundacji, w tym konkursów prac magisterskich, prac doktorskich, publikacji naukowych;
11. przystępowanie do krajowych i zagranicznych stowarzyszeń, oraz tworzenie i przystępowanie do innych krajowych i zagranicznych organizacji, których cele są istotnie zbieżne z celami Fundacji określonymi w § 7 Statutu.

Rozdział III

Majątek i dochody Fundacji

§ 9

Majątek Fundacji stanowi fundusz założycielski Fundatora w kwocie 50.000,00 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych), z czego 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) przeznaczone jest na działalność gospodarczą oraz inne przedmioty i wartości majątkowe nabyte w czasie działalności Fundacji, a to:

1. spadki, zapisy, darowizny, dotacje, subwencje, i innego rodzaju przysporzenia majątkowe poczynione na rzecz Fundacji przez krajowe i zagraniczne osoby fizyczne i prawne,
2. dochody z praw majątkowych przekazanych Fundacji,
3. odsetki bankowe i dochody z papierów wartościowych,
4. dochody z działalności gospodarczej Fundacji służące realizacji celów statutowych.

§ 10

Dochody pochodzące z dotacji, spadków, darowizn i zapisów mogą być użyte na realizację wszystkich celów Fundacji, o ile ofiarodawcy nie postanowili inaczej.

Rozdział IV

Odpłatna działalność statutowa pożytku publicznego oraz działalność gospodarcza

§ 11

1. Fundacja może prowadzić, w kraju i za granicą, zgodną z celami Fundacji działalność odpłatną pożytku publicznego w sferze zadań publicznych.

2. Fundacja prowadzi działalność odpłatną pożytku publicznego w rozmiarach służących realizacji celów statutowych, w zakresie określonym uchwałą Zarządu Fundacji.
3. Przychód z działalności odpłatnej pożytku publicznego służy wyłącznie prowadzeniu działalności pożytku publicznego.
4. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w rozmiarach służących realizacji jej celów na ogólnych zasadach określonych w odrębnych przepisach.
5. Fundacja prowadzi działalność gospodarczą w zakresie:
 1. wydawania książek (PK 58.11.Z);
 2. pozostałej działalności wydawniczej (PKD 58.19.Z);
 3. działalności związanej z dystrybucją filmów, nagrań wideo i programów telewizyjnych (PKD 59.13.Z);
 4. działalności związanej z projekcją filmów (PKD 59.14.Z);
 5. pozostałych pozaszkolnych form edukacji, gdzie indziej niesklasyfikowanych (PKD 85.59.B).

Rozdział V

Organy Fundacji

§ 12

1. Organami Fundacji są:
 - a) Rada Fundacji, zwana dalej "Radą",
 - b) Zarząd Fundacji, zwany dalej "Zarządem",
 - c) Komisja Rewizyjna, zwana dalej "Komisją"
2. Jeżeli postanowienia szczególne niniejszego Statutu nie stanowią inaczej, decyzje i uchwały organów Fundacji zapadają zwykłą większością głosów (w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego/prezesa organu), przy obecności co najmniej połowy członków danego organu.
3. Członkowie Rady i Komisji pełnią swoje funkcje nieodpłatnie, z tym, że przysługuje im zwrot poniesionych kosztów własnych w wysokości nie wyższej niż przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni.
4. Nie można być jednocześnie członkiem Zarządu i Komisji. Członkowie Komisji nie mogą ponadto pozostawać z członkami Zarządu w związku małżeńskim,

we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości służbowej poza systemem szkolnictwa wyższego. Członkowie Komisji nie mogą być skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

§ 13

Rada Fundacji

1. Rada Fundacji składa się z 3-7 członków.
2. Członków Rady powołuje Rada spośród osób szczególnie zasłużonych dla realizacji celów Fundacji lub osoby, które swoją ofiarnością przyczyniły się do pomnożenia mienia Fundacji.
3. Rada wybiera ze swego grona przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza Rady.
4. W przypadku podjęcia przez członka Rady działań godzących w cele Fundacji, a także w przypadku rażącego naruszenia zasad moralności lub dobrych obyczajów, Rada może odwołać go z pełnionej funkcji przed upływem kadencji jednomyślną uchwałą pozostałych członków Rady.

§ 14

Zakres działania Rady Fundacji

1. Do zadań Rady należy:
 - a) konsultowanie kierunków działalności Fundacji,
 - b) powoływanie i odwoływanie członków Zarządu, w tym Prezesa i co najmniej jednego Wiceprezesa Zarządu,
 - c) powoływanie i odwoływanie członków Komisji Rewizyjnej, w tym Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej,
 - d) określanie wysokości wynagrodzenia członków Zarządu,
 - e) inne sprawy wskazane w niniejszym Statucie.
2. Zebrania Rady zwołuje Przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek Zarządu.

3. Rada Fundacji prowadzi swe prace zgodnie z przyjętym przez siebie regulaminem. Rada Fundacji przyjmuje także regulamin prac Zarządu Fundacji na wniosek Prezesa Zarządu.

§ 15

Zarząd Fundacji

1. Zarząd Fundacji składa się z Prezesa Zarządu, co najmniej jednego Wiceprezesa Zarządu oraz Członków Zarządu powoływanych przez Radę Fundacji spośród osób rekomendowanych przez Prezesa Zarządu.
2. Zarząd Fundacji kieruje jej działalnością oraz reprezentuje Fundację na zewnątrz. Do Zarządu należy podejmowanie decyzji we wszystkich sprawach nie zastrzeżonych do kompetencji Rady lub Komisji.
3. Zarząd odbywa posiedzenia w stałych terminach określonych uchwałą Zarządu. Ponadto posiedzenia nadzwyczajne do rozpatrzenia spraw określonych w zaproszeniu na posiedzenie mogą być zwoływane z inicjatywy Prezesa Zarządu. Do określonych zadań Prezes Zarządu może formować grupy robocze z udziałem wskazanych członków Zarządu i zaproszonych gości.
4. Zarząd w szczególności:
 - a) kieruje bieżącą działalnością Fundacji oraz reprezentuje Fundację na zewnątrz wobec organów państwowych, osób fizycznych i prawnych;
 - b) opracowuje projekty rocznych i wieloletnich planów działania Fundacji;
 - c) /wykreślony/
 - d) prowadzi akcje informacyjne i promocyjne o działalności Fundacji;
 - e) sprawuje zarząd majątkiem Fundacji;
 - f) przyjmuje subwencje, darowizny, spadki i zapisy;
 - g) ustala zasady zatrudniania i wynagradzania pracowników Fundacji;
 - h) przygotowuje sprawozdanie finansowe z działalności Fundacji oraz przedkłada je Komisji Rewizyjnej nie później niż do dnia 31 marca każdego roku następującego po zakończeniu roku obrachunkowego;
 - i) tworzy i znosi biura, oddziały, filie, pracownie, grupy doradcze Fundacji i inne jej jednostki organizacyjne, a także określa zasady kierowania nimi;
 - j) załatwia sprawy nie zastrzeżone do kompetencji Rady lub Komisji.

- 4a. W umowach między fundacją a członkiem Zarządu oraz w sporze z nim fundację reprezentuje pełnomocnik powoływany przez Radę Fundacji.
5. Do składania oświadczeń woli w imieniu Fundacji uprawniony jest Prezes Zarządu lub dwaj członkowie Zarządu działający łącznie.
6. Zarząd prowadzi swe prace zgodnie z regulaminem przyjętym przez Radę Fundacji na wniosek Prezesa Zarządu.

§ 15a

Komisja Rewizyjna Fundacji

1. Komisja jest organem nadzoru Fundacji niepodlegającym Zarządowi i składa się z 3 do 5 członków powołanych przez Radę Fundacji.
2. Do zadań Komisji należy:
 - a) badanie prawidłowości działania Zarządu;
 - b) zatwierdzanie rocznego sprawozdania finansowego Fundacji;
 - c) kontrolowanie gospodarki finansowej Fundacji.
3. Zebrania Komisji zwołuje Przewodniczący z własnej inicjatywy, na wniosek Zarządu lub Rady, nie rzadziej niż raz w roku.
4. Komisja ma prawo żądać od Zarządu udzielania wyjaśnień i udostępniania wszelkich dokumentów dotyczących działalności Fundacji.

Rozdział VI

Zmiana Statutu

§ 16

1. Zmiana Statutu nie może dotyczyć zmian celu Fundacji.
2. Decyzje w przedmiocie zmiany Statutu podejmuje Rada Fundacji w drodze uchwały podjętej jednomyślnie.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

§ 17

1. Dla efektywnego realizowania swoich celów Fundacja może połączyć się z inną fundacją.
2. Połączenie nie może nastąpić jeżeli w jego wyniku mógłby ulec zmianie cel Fundacji.
3. Decyzję w przedmiocie połączenia podejmuje Rada Fundacji w drodze jednomyślnej uchwały po zapoznaniu się ze stanowiskiem właściwego ministra.

§ 18

1. Fundacja może ulec likwidacji w razie osiągnięcia celu, dla którego była ustanowiona lub w razie wyczerpania środków finansowych i majątku Fundacji.
2. Decyzje w przedmiocie likwidacji podejmuje Rada Fundacji w drodze uchwały podjętej jednomyślnie.
3. Majątek Fundacji pozostały po zamknięciu rachunków podlega przekazaniu na rzecz Klasztoru Mniszek Kamedulek w Złoczewie koło Sieradza, zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 4 Ustawy o fundacjach.
4. Likwidatorem jest ostatni Zarząd.

§ 19

W przypadku likwidacji Fundatora wszelkie jego prawa i obowiązki wskazane w niniejszym Statucie przejmuje Stowarzyszenie Kultury Chrześcijańskiej im. Ks. Piotra Skargi z siedzibą w Krakowie.

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 04.09.2024 godz. 10:28:22
Numer KRS: 0000473488

Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH,
FUNDACJI ORAZ SAMODZIELNYCH PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT WPISANY TAKŻE DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		14.08.2013	
Ostatni wpis	Numer wpisu	33	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt	WA.XII NS-REJ.KRS/40621/24/691	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M.ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	
		12.07.2024	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie rodzaju organizacji	FUNDACJA
2.Numer REGON/NIP	REGON: 146826296, NIP: 5252565187
3.Nazwa	FUNDACJA INSTYTUT NA RZECZ KULTURY PRAWNEJ ORDO IURIS
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	-----
5.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	NIE

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat WARSZAWA, gmina WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2.Adres	ul. ZIELNA, nr 39, lok. ---, miejsc. WARSZAWA, kod 00-108, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	BIURO@ORDOIURIS.PL
4.Adres strony internetowej	WWW.ORDOIURIS.PL

Rubryka 3 - Jednostki terenowe lub oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o statucie		
1.Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1	STATUT FUNDACJI SPORZĄDZONY W DNIU 23.07.2013 R.
	2	02.02.2017R., DODANO: §8 UST. 1A I 1B, §8 UST. 10A I 10B, ZMIENIONO: TYTUŁ ROZDZIAŁU IV, §11, §14 UST. 1 LIT. D.
	3	07.02.2019 R., ZMIENIONO: § 12, § 13, § 15 UST. 4 LIT. H)

4	03.11.2020R., ZMIENIONO: § 12 UST. 1, UST. 3, UST. 4; § 14; § 15 UST. 2, UST. 4 LIT. H), UST. 4 LIT. J); USUNIĘTO: § 15 UST. 4 LIT. C); DODANO: § 15 A
5	06.05.2021 R., DODANO §8 UST. 1C, §8 UST. 1D 13.05.2021 R., ZMIANA §12 UST. 4
6	05.11.2021 R., ZMIANA: § 15 UST. 1, 3 I 5; DODANO: §14 UST. 3 , § 15 UST. 4A I 6, PRZYJĘTO TEKST JEDNOLITY STATUTU
7	02.02.2017 R., § 11
8	3 KWIETNIA 2023 R.; ZMIENIONO § 11 UST. 4; DODANO § 11 UST. 5
9	17.06.2024; ZMIENIONO: § 11 UST. 5 PKT 5; DODANO: § 11 UST. 5 PKT 6; § 11 UST. 5 PKT 7

Rubryka 5

1.Czas, na jaki została utworzona organizacja	NIEOZNACZONY
---	--------------

Rubryka 6 - Sposób powstania podmiotu

Brak wpisów

Rubryka 7 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór

1.Nazwa organu	MINISTER WŁAŚCIWY D.S. KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO PREZYDENT M.ST. WARSZAWY
----------------	---

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD
2.Sposób reprezentacji podmiotu	DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ WOLI W IMIENIU FUNDACJI UPRAWNIONY JEST PREZES ZARZĄDU LUB DWAJ CZŁONKOWIE ZARZĄDU DZIAŁAJĄCY ŁĄCZNIE.

Podrubryka 1

Dane osób wchodzących w skład organu

1	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	KWAŚNIEWSKI
	2.Imiona	JERZY ADAM
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	83052800972, -----
	4.Numer KRS	*****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	PREZES ZARZĄDU
2	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	LESZCZYŃSKA
	2.Imiona	MONIKA
	3.Numer PESEL/REGON lub data	72072500908, -----

	urodzenia	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES ZARZĄDU DS. CZŁONKOWSKICH
3	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	BERNACIŃSKI
	2.Imiona	ŁUKASZ
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	90031705915, -----
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
4	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	DOROSIŃSKI
	2.Imiona	RAFAŁ SEBASTIAN
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	83040807536, -----
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
5	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	MAJKOWSKA
	2.Imiona	MAGDALENA MARIA
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	93022110040, -----
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
6	1.Nazwisko / Nazwa lub Firma	PERŁOWSKI
	2.Imiona	MARCIN JAN
	3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	85012500353, -----
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES ZARZĄDU DS. KAMPANII SPOŁECZNYCH

Rubryka 2 - Organ nadzoru			
1	1.Nazwa organu		KOMISJA REWIZYJNA
	Podrubryka 1		
	Dane osób wchodzących w skład organu		
	1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	LEWANDOWSKI
		2.Imiona	BARTOSZ
		3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	88050404630, -----
	2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SŁONIOWSKI
		2.Imiona	JAKUB
		3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	83123100071, -----
	3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KWAŚNIAK

2.Imiona	PAWEŁ WOJCIECH
3.Numer PESEL/REGON lub data urodzenia	74032909356, -----

Rubryka 3 - Prokurenci

Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Nie dotyczy

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach

Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1.Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	17.07.2014	OD 01.10.2013 DO 31.12.2013
	2	24.08.2016	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	3	24.08.2016	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	4	10.07.2017	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	5	12.07.2018	OD 01.01.2017 DO 31.12.2017
	6	04.05.2020	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
	7	29.05.2020	OD 01.01.2018 DO 31.12.2018
	8	26.06.2021	OD 01.01.2020 DO 31.12.2020
	9	04.07.2024	OD 01.01.2023 DO 31.12.2023
3.Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	*****	OD 01.10.2013 DO 31.12.2013
	2	*****	OD 01.01.2014 DO 31.12.2014
	3	*****	OD 01.01.2015 DO 31.12.2015
	4	*****	OD 01.01.2016 DO 31.12.2016
	5	*****	OD 01.01.2019 DO 31.12.2019
	6	*****	OD 01.01.2020 DO 31.12.2020
	7	*****	OD 01.01.2023 DO 31.12.2023

Rubryka 3 - Cel działania organizacji

1.Cel działania	CELEM FUNDACJI SĄ: BADANIA NAD KULTURĄ PRAWNĄ I DUCHOWYM DZIEDZICTWEM, W KTÓRYM JEST ZAKORZENIONA KULTURA POLSKA ORAZ PROPAGOWANIE ICH W ŻYCIU PUBLICZNYM I SYSTEMIE PRAWNYM, A W SZCZEGÓLNOŚCI: 1. AFIRMOWANIE PRZYRODZONEJ I NIEZBYWALNEJ GODNOŚCI CZŁOWIEKA, ORAZ DZIAŁANIA NA RZECZ OCHRONY WYNIKAJĄCYCH Z NIEJ PRAW CZŁOWIEKA I OBYWATEŁA, ZWŁASZCZA 2. DZIAŁANIE NA RZECZ PRAWNEJ OCHRONY ŻYCIA LUDZKIEGO NA WSZYSTKICH ETAPACH JEGO ROZWOJU 3. DZIAŁANIE NA RZECZ POSZANOWANIA MAŁŻEŃSTWA, JAKO ZWIĄZKU KOBIETY I MĘŻCZYZNY, RODZINY, MACIERZYŃSTWA I RODZICIELSTWA ORAZ PROMOWANIE ROZWIĄZAŃ PRAWNYCH SŁUŻĄCYCH ICH OCHRONIE 4. DZIAŁANIE NA RZECZ OCHRONY PRAW RODZICÓW DO WYCHOWANIA DZIECI ZGODNIE ZE SWOIM SUMIENIEM I PRZEKONANIAM 5. DZIAŁANIE NA RZECZ PRAWNEJ OCHRONY DZIECI PRZED DEMORALIZACJĄ I DEPRAWACJĄ 6. DZIAŁANIE NA RZECZ POSZANOWANIA W PRZESTRZENI PUBLICZNEJ DUCHOWEGO
-----------------	---

	DZIEDZICTWA NARODU, W KTÓRYM ZAKORZENIONA JEST KULTURA POLSKA ORAZ 7. PRZECIWDZIAŁANIE WYKLUCZENIU SPOŁECZNEMU, DYSKRYMINACJI I MARGINALIZACJI OSÓB LUB GRUP SPOŁECZNYCH Z POWODU ICH PRZYWIĄZANIA DO WARTOŚCI, O KÓRYCH MOWA W PUNKCIE 6 8. POMOC PRAWNA OSOBOM LUB ORGANIZACJOM, KTÓRYCH DZIAŁALNOŚĆ OBEJMUJE CELE WYMIENIONE W PUNKTACH 1-7
--	---

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy
--

1.Dzień kończący pierwszy rok obrotowy, za który należy złożyć sprawozdanie finansowe	31.12.2023
---	------------

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego
--

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych
--

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o rozwiązaniu organizacji
--

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny lub przymusowy lub przedstawiciel do prowadzenia bieżących spraw stowarzyszenia

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu lub podziale

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji

Brak wpisów

Rubryka 8 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 04.09.2024

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: prs.ms.gov.pl